

Jindřichovické listy

OBSAH

2 / Práce v obci

5 / Covid-19

6 / Škola

8 / Spolky

11 / Historie

11 / Společenská

rubrika

12 / Kal. / Počasí

DĚKUJI!

Máme za sebou neuvěřitelné období, které zcela jistě nekončí. Způsob života, na který jsme byli zvyklí, byl doslova

ze dne na den rozmetán na kusy. V každém případě Vám všem děkuji za postoj. Že jste, až na výjimky, zbytečně nepanikařili a nevyžadovali, také až na výjimky, „přednost ve frontě“. Že jste nezhoršovali zmatek a hysterii, kterou vyvolávali jiní a které jsme obětí společně. Že jste byli trpěliví k hlášení rozhlasu, které jedni vyžadovali, druhé otravoval. Že jste pomáhali, jak se dalo. Že jste všichni, často přes vlastní pochybnosti i z ohleduplnosti k druhým, nosili roušky, jen třeba kvůli tomu, abyste nejtřápli emoce kolem nás. Oceňuji to. Tyto noviny by se mohly jmenovat Koronavirus Speciál. Ne proto, že bych chtěl a ne proto, že by si to, tady u nás v Jindřichovicích, zasloužil, ale jako připomenutí událostí, jichž jsme byli součástí. A i kdybych se o nich vůbec nezmínil, byl by jejich obsah tímto obdobím poznamenán. Tím co v nich není a být mělo. Třeba chybějícím společným pletením pomlázek. Velikonočními setkáními v kostele Nejsvětější Trojice, nebo chybějící zprávou o vztyčení májky před pálením čarodějnic a následnou diskotékou s Pepou Devátým, alias Kofolou, který na nás vzpomíná a vyřizuje pozdravy všem. Společenský život vzal jako mávnutím velikonočního proutku za své. Jsem optimista a věřím, že drobnými krůčky se ke způsobu života, na který jsme byli zvyklí, vrátíme. Nebo se mu alespoň přiblížíme.

Takže děkuji, opatrujte se a buďte zdraví. Obávám se, že si s tímto tématem ještě užijeme. Po prvním zahřívacím kole ale víme, že nepřítel není mezi námi, ale tam venku. Jen jeho pravou tvář odhalí až budoucí věci příští a zkušenosti, které postupně nabíráme. První máme za sebou. Víme, že nic není tak horké, jak to vypadá. Budeme tedy ve střehu, ale bez zbytečného stresu, který nic neřeší. Úvodní fotografii jsem přenechal včelám. Symbolicky. Toto úžasné kooperující a životu nepostradatelné společenství je radostnou uklidňující entitou. Nenechá se rozptýlit a intuitivně ví, co má dělat napříč ročními obdobími a ve správný čas. Proto mám rád život na vesnici. Jsme zvyklí žít v rytmu přírody, a proto máme navrch. Navrch před hlupáky, kteří často

vesničany opovrhují. A občas nechápu, že to, co považují za přednost, je ve skutečnosti brzdou v jejich hlavě i přístupu k životu. Poslední víkend jsem při psaní těchto řádek projel vesnicí. Nenašel jsem nikoho, kdo by neměl co dělat a nudil se. Povětšinou se věnujeme práci na zahradkách, nebo kolem domů a máme radost z každého kvítka. Nemáme čas vymýšlet hlouposti. Přeji krásné jaro. A děkuji!

Pavel Novotný,
Váš starosta

PRÁCE V OBCI

V uplynulém období se nám i přes koronavirovou křeč dařilo řešit každodenní potřeby obce. Muselo. I přesto, že jsme opět přišli o pracovníky z úřadu práce v režimu veřejně prospěšných prací. Ale to je již letitý kolorit. Věnovali jsme se tedy zejména údržbě veřejných prostor a údržbě bytového fondu pouze s kmenovými zaměstnanci obce. Jaká bude nabídka úřadu práce na smluvním zajištění nezaměstnaných uchazečů o zaměstnání, v tuto chvíli není jasné. Jako ostatně nic. V souvislosti s ekonomickými následky vládních opatření, ať již oprávněných či neoprávněných, musíme být velmi opatrní. Řada lidí s opatřeními souhlasí, ale otázkou je, zda jsme připraveni přijmout i související ekonomické dopady. Čekáme tedy na finanční podmínky úřadu práce, které jsou vždy součástí dohody o spolupráci s úřadem práce. Podmínky jsou základem rozhodnutí, kolik a zda vůbec jsme schopni těchto uchazečů přijmout a které. Po větrných smrštích jsme se mimo jiné věnovali budovám a zařízením, které byly větry zasaženy. Rovněž jsme započali s odstraňováním náletových dřevin a celkové údržbě kolem budov Unitechu. Podařilo se z větší části uzavřít volně přístupné vchody do budov. Postupně budeme pokračovat tak, aby bylo možné prostory využít ke komerčnímu pronájmu skladových prostor, aby si na sebe areál alespoň vydělal a nezatěžoval rozpočet obce z jiných rozpočtových položek. Proběhla plánovaná vyspráva komunikací menších povrchových defektů asfaltových povrchů tzv. tryskáním. Oslovujeme firmy k realizaci povrchů místních komunikací. Řada firem přibrzdila svou činnost, vyčkává, co bude dál a často obnovuje struktury zaměstnanců, které byly nouzovým stavem často narušeny.

Sběr odpadu

Připravujeme sběr velkoobjemového komunálního odpadu, který proběhne 23. května na zadním nádvoří, letáky bu-

dou včas vyvešeny. Ale POZOR! Byl vůbec problém jej se svozovou firmou zajistit. A jarní odpadová akce NEBUDE! odebrat nebezpečný odpad. Takže ten nechte doma. NEBUDE ODEBRÁN a budete si jej muset odvézt zpět domů. Nebezpečný odpad bude možné organizovaně odevzdat až při podzimním svozu. K vozu svozové firmy přistavíme jen kontejner na kovový odpad, který odevzdat bude možné. Průběžně mimo tyto svozy je možno po dohodě v kanceláři obecního úřadu dohodnout odvoz starých elektrospotřebičů.

Oseté pozemky

Na příjezdu od H. Řasnice vlevo pod č.p. 19 jsme ve spolupráci s manželi Werznerovými a p. Henzlem zkultivovali a oseli pozemky v majetku obce do podoby květinové louky. Základem je 37 různých druhů rostlin. Podrobněji se druhovému výčtu nebudu věnovat, protože bych se pouštěl na tenký led. Spolehlivě od dětství rozeznám hlavně ty, které jsme museli sušit do školy v rámci sběru léčivých rostlin. Záměrem je využít území pro rozvoj medonosných rostlin. Samozřejmě očekáváme přirozený vývoj pokusu. Zpočátku se budou prosazovat i předchozí silné druhy rostlin ze dřívě nevyužitého pozemku. Důležité budou i letošní srážkové poměry. Louku samozřejmě budeme sekat na dlouho a ne na ježka, tak abychom pomohli i přirozenému rozvoji trav a travního drnu. Stejně tak to bude i ve vsi po příkopech a veřejných stranstvích. Musíme opět najít rovnováhu

mezi upravenou vesnicí v intravilánu obce s přehlednými okraji komunikací a přírodě blízkému stavu. Ideální je domluva obce se zájemci o travní porost na krmení pro domácí zvířata, jenomže těch rapidně ubývá, a tak jsme rádi i za drobné zemědělce, kteří travu posekají, usuší a zužitkují. Údržba veřejných ploch je pak otázkou efektivit práce, využití strojů, velikosti ploch a těch několika zaměstnanců, které máme celoročně k dispozici. To nemluví o poměrně úzkém časovém koridoru, kdy musíme vyřešit úpravu ploch v mezidobí příznivého a deštivého počasí. O sekání veřejných ploch už prakticky přestal být zájem i kvůli jejich využívání majiteli psů, kteří veřejné a cizí plochy k venčení využívají raději, než zahrady vlastní. Zde malé odbočení. Ohledně psů se stále častěji setkávám s názorem, že by jejich chov a povinnosti jejich majitelů měla obec řešit vyhláškou. Obecně jsem odpůrcem vydávání vyhlášek, protože ze zkušenosti vím, že přinášejí více zášti, zlomyslnosti a následných mezilidských problémů, než jejich řešení. A většinou je to otázka několika z nich. A povinnosti z vyhlášky musí být vymahatelné. Což na malé obci bez obecní policie je více než problém. Jsem spíše přítel posunu v myšlení při hledání řešení problému. Pokud občas někomu uteče ze zahrady pes, neřeší to většinou nikdo, to se může stát. Jestliže ale majitel automaticky počítá s tím, že psa vypustí samotného za dveře ven a hovínko jeho miláčka uklidí ze své zahrady nebo před vchodem někdo jiný, nebo že má být na nějaký čas ozdobou naší obce pro její návštěvníky, pak něco,

Tolik najednou se jich tam zase nesejde, aby to někomu muselo vadit. Je to minimum, co může udělat, když už jeho exkrementy nechce na svojí zahradě. Navíc to může být i účinná léčba pro začínající kuřáky při hledání nedopalků cigaret mezi platbách na obecní pokladně a sdělte referentům úřadu svůj názor k této problematice. Několik sáčků si můžete po zaplacení poplatku za psa i zdarma pro začátek odnést. V rámci experimentálního hledání cest. Můžete je mít připravené doma na věšáku u vodítka a netvrdím, že je vždy budete muset použít.

Nákup a prodej

nebo někdo není v pořádku. V tomhle jsou majitelé psů ve městech přece jenom dál, a to na ně v jiných případech hledíme s despektem. Bývám svědkem toho, že výletníci vytáhnou z kapsy taštičku a hromádku, někdy hromadu, po svém mazlíkovi uklidí. Je to jev vzácný, ale žádoucí. Přál bych lhotejným majitelům pejsků někdy pocítit naše sekáče, když se vracejí s motorovými vyžinači ze sekání trávy po obci. Někdy je jejich přítomnost patrna dříve, než si jich někdo vizuálně všimne. Stejně tak vždycky myslím na ten prožitek, třeba Jardy Duška, který rád chodí bos, že jsou chvíle, kdy by ocenil na noze botu. Že je ta představa nechutná? Souhlasím. Ale o to tu jde. Ale ani s botami to není zážitek, o který někdo stojí. Protože, jak Jaroslava známe, asi by něco pozitivního na této situaci našel. Já tak daleko ještě nejsem, to přiznávám. Mně stačí, když si to nadělení nalepím na botu a přinesu do auta. Kdyby ale jeden jediný majitel pejska po přečtení těchto řádek alespoň občas uklidil exkrement svého psa, kterého tak miluje, tato společná úvaha by nebyla marná. Pro začátek jsme na pokladnu obecního úřadu zakoupili kompostovatelné sáčky na tento druh odpadu. Budeme hledat cesty k jejich uplatnění pro použití i distribuci mezi chovateli psů. Stále máme kolem sebe dost prostoru, kde se nějaké to hovínko přirozeně ztratí, ale pokud jej mazlík utrousí někomu před vchodem či u samoobsluhy, pošty, nebo zastávky, asi by odpovědnému majiteli slušelo sáček vyndat z kapsy, bobek sebrat a vhodit ho do nejbližší popelnice či odpadového koše.

Na únorovém jednání zastupitelstva jsme rozhodli o koupi rekreačního domu i s pozemkem v Dětřichovci. V květnu budeme schvalovat zveřejnění záměru prodeje. Smyslem bylo získat důležitou část pozemku i se studnou, kterou chceme využít jako zdroj vody v obci a stejně tak „oříznout“ kousek pozemku u hlavní silnice, který obec může v budoucnu využít jako zázemí pro zastávku autobusu, který bychom při rekonstrukci silnice chtěli do osady dostat jako novou autobusovou linku. Tedy rychlá akce. Koupit, a rychle za stejnou cenu prodat. Ziskem bude pozemek a studna. Pro nového majitele nevýznamný úbytek, protože součástí domu zůstane studna jiná a pro obec dvě důležité komodity. Věřím, že se to podaří. Pozemek je zaměřený a studna s tolik potřebnou vodou je v majetku obce. Dům prostřednictvím realitní kanceláře nabízíme.

Propojení cyklotras

Posunuli jsme se v plánech obce na propojení cyklotras procházejících naší obcí i širšího okolí. Ještě letos krajská správa silnic zásadně opraví část silnice od statku až na hranice na „Kukačce“. Začít s pracemi by firma EUROVIA měla 15. května. Konečná část bude zúžena a určena pro pěší a cyklisty. Nebylo cílem záměru zde udělat průjezdovou komunikaci, která by lákala stahovat autodopravu z okolí a zatěžovat naši obec, když nedaleko na obě strany jsou lépe dimenzované hraniční přechody a komunikace udržované KSSLK a vedoucí

do vnitrozemí. Cílem bylo vytvoření podmínek pro bezpečný provoz turistiky pěší i na kolech. Také při organizaci společného českopolského projektu „Akademia seniorow“ nijak účastnicím nevadilo využití přechodu v Srbské. A to byly aktivity realizovány každý týden a absolventkám to radost z účasti nijak nesnižovalo. Životnímu prostředí naší obce by navýšení průjezdu motorovými vozidly také neprospělo. Jsem proto si naše životní prostředí chránit. Stále je diskuzi otevřena podoba cyklostezky na bývalém drážním tělese.

Zatím nejvýraznější variantou je lepší asfaltová cesta, která by končila u lesa od křižovatky na Dětřichovec a dále k hranici v různých podobách, ale užší, jednodušší a bližší přírodě přizpůsobená trase vedoucí lesem. I zde bude snaha ochránit tento kout před nešetrným provozem. Zásadní komunikací v tomto směru je již ta současná. Tedy pouze od Múřinek na křižovatku a do Dětřichovce. Zde na sběr podnětů veřejnosti čas a prostor ještě zbývá a jsou průběžně diskutovány. Není zájem věnovat energii na něco, s čím by veřejnost nebyla většinou ztotožněna. Tato varianta více přeje cyklistům a bruslařům na in-line bruslích, ale je hůře slučitelná s oprávněnými zájmy majitelů lesních porostů při jejich údržbě. Bude tedy pravděpodobně budoucím střetem s obhájci jedné nebo druhé varianty. Ze zkušeností ovšem vím, že zcela jistě se bude sama jedna z variant více vykrusovat a převažovat nad jinými, takže to určitě neskončí občanskou válkou, kterou nikdo nechce. Zde se letos posuneme dál pouze v myšlenkách a třibení projektového záměru. Stavěbně zcela jistě ne. Celkově síť komunikací cyklostezky povede odhadem 90 % po stávajících hlavních či vedlejších komunikacích polních i lesních. Tím, že se zvýší počet cykloturistů, se bude kultivovat i provoz. Přirozeně s pohybem cyklistů budou s jejich přítomností na komunikaci muset motoristé více počítat, a tak je předpoklad i větší opatrnost a krocení silných koní pod kapotou. V tomto směru je tedy posílení šetrné turistiky žádoucí. Osobně nějaký tlak nevnímám, protože na cyklisty v obci jsme již dávno zvyklí a nyní se snažíme jim hlavně zviditelnit a zpřístupnit dotčené trasy. Příjemný bude i průjezd kolem větrných elektráren přes červený můstek do Srbské. Toto území má šanci se stát příjemnou novinkou ve světě tuzemské cykloturistiky s napojením na singltrek, který v několika místech kříží.

Kostel Nejsvětější Trojice

A poslední informace se týkají kostela Nejsvětější Trojice. Zde jsme se rozhodli, že osadíme hlavní vstup do kostela mříží, která umožní průběžné odvětrávání vlhkosti hromadící se v jeho zdech a současně umožní i nahlédnout zájemcům do jeho útrobu, aniž by kostel musel být otevřen. Třeba cyklistům při zastávce na kolem procházející cyklotrase. Při příznivém počasí bude vchod zajištěn pouze zamčenou mříží. Režim otvírání bude pravděpodobně souviset s provozem pracovníků obce. Mříž uhradíme z veřejné sbírky podporovatelů kostela Nejsvětější Trojice. Její podobu jsme konzultovali s památkovým úřadem i odborem památkové péče a úřadu s rozšířenou působností. Projektant současně pracuje i na dokumentaci k opravě kaple, nebo chcete-li márnice, u dolního vchodu hřbitova.

Oproti původnímu záměru, že si letos s dalšími výdaji na kostel z rozpočtu obce odpočineme, jsme úmysl přehodnotili. Impulsem byla širší diskuze s dosavadním zhotovitelem, technickým dozorem, dalšími oslovenými firmami i zastupiteli ohledně odstranění instalovaného lešení kolem věže po ukončení této etapy. Dospěli jsme k závěru, že by byla škoda nevyužít již stojící lešení kolem věže kostela a dokončíme alespoň fasádu věže. Tím ušetříme až několik desítek tisíc na instalovaném a zaplaceném lešení při loňské akci, což činí více než 10 % z ceny. A zase budeme o kousek dále.

Práce na poškozené hale

Poslední důležitou aktivitou je zahájení prací na poškozené ocelové hale poničené požárem před dvěma lety. Koronavirus nás tedy zcela nezastavil. Ihned po nákupu zbytku Unitexu jsme uzavřeli nové smlouvy na pronájem prostor v tomto areálu a z nájmu zde budeme tedy inkasovat bez mála již půl milionu korun ročně. Především od firemních nájemců, z nichž nejvýznamnějším se před pár lety stala firma GUMSEL. Je to dobrý nájemce, který tiše zahájil svou činnost v areálu už v roce 2017. Celkově to není částka nevýznamná. Pomáhá napravovat nejpalcivější dluhy na objektech a pozitivní rozdíl mezi nájmem a údržbou nám lépe vnitřně odůvodňuje výdaje, které celkově chod objektu kultivují. Je ovšem nezbytné, aby zejména nájemníci chápali,

že jen jejich spolehlivost a spolupráce bude zvyšovat zájem o pronájem volných prostor. Jakmile však napomohou svým přístupem ke škodě, nebo k vloupání v areálu, může klesnout i jeho exkluzivita, což by ovlivnilo poměry a ceny nájmu všech nájemníků v areálu. Občas se nechávají unést pocitem, že když se jedná o majetek obce, mají právo se z různých důvodů, které si vnitřně obhajují, chovat liknavěji ke svěřování klíčů jiným osobám, nebo k základním režimovým opatřením. Obec jako pronajímatel má právo i povinnost striktně požadovat dodržování dojednaných podmínek, které nemají jiný důvod, než bezpečnost v objektu. Nikoho nebaví být za drába, buzerovat a suplovat ostrahu jen pro něčí nezodpovědnost či liknavost. Naopak, samotní nájemníci musejí být o to důslednější a být odpovědnou součástí fungujícího života v areálu. Takže pokud si někdo stěžuje na vyžadování nastavené úrovně pohybu v areálu, je třeba vnímat,

nejsou-li sami příčinou diskutovaného tématu, protože dodržování dohod je i v jejich zájmu. A při uzavírání smlouvy o pronájmu se k dodržování režimu v objektu sami ochotně zavázali, protože o uzavření nájemní smlouvy měli zájem. ■

Pavel Novotný,
starosta

OBEC COVID-19 A CO DÁL?

S ohledem na situaci Vám asi musí být jasné, kolem čeho se činnost obce točila především. Jméno se mi zdráhá i napsat, i když vyhnout se mu je nemožné. Pokud bych měl popsat všechno, kolik energie a času jsme mu věnovali jen po stránce organizační, opakovaně bych zde mařil čas další. Navíc se obávám, že tématu Covid-19 bylo věnováno více pozornosti, než si ve skutečnosti zaslouží. Alespoň zde u nás v obci. Ale protože podceňovat nepřítel se nikdy nevyplácí, udělali jsme, co bylo třeba a co po nás bylo v nové neznámé situaci žádáno. Pro budoucí období shrnutí ovšem udělat musím, protože jsme byli a stále jsme aktivními účastníky tohoto cirkusu.

Covid-19 je infekční pandemické onemocnění s průvodními projevy, způsobem šíření i úmrtností obdobné, jako pandemie chřipková. Celkové dopady na společnost a zdravotní zúčastněný systém závisí na chování komunity, ve které se vyskytne. Budme přirozeně ostražití s ohledem na lidi, kteří na něj mohou doplatit, nebo jim může zkrátit život. Chovejme se tedy ohleduplně. Lhostejno zda ve chřipkovém, nebo koronavirovém období. Neprskajme kolem sebe, častěji si myjme ruce a při náznacích slabosti a nemoci raději zůstaňme doma a nezatěžujme oslabený organismus tělesnou námahou, pijme dostatek tekutin. Snažme se, zejména v obdobích, která se vyznačují sníženým přísunem vitamínů a minerálů ve stravě a sluníčku přizpůsobit tomuto faktu své chování. Využít vhodné doplňky stravy obsahující základní vitamíny C, D i vhodná probiotika a podobně. Svě udělá i naložené kyselé zelí. Nejsme ale všichni stejní a každý má jinou životosprávu, je jinak fyzicky disponován a imunitně vybaven. Má tedy jinou potřebu. Soustředme se na signály svého těla. Zkrátka nejlepší cestou kolektivní ochrany v boji proti nemocem je dobrá imunita každého z nás. Důležitější než roušky na obličej. Důležitý je i pohyb na čerstvém vzduchu. Podotýkám, že když je to možné, tak bez roušky. A také platí veselá mysl, půl zdraví. Máme proč být veselí. Podařilo se nám odolat nástrahám a nebezpečí. Podařilo se nám přežít nejen deklarovanou nemoc, ale i neuvěřitelné napětí. Cílenou koordinovanou mediální a institucionální masáží i vedlejší produkty zákazů, příkazů, omezeného pohybu osob a podobně. Nyní mám na mysli fakt, že zatím co osobně neznám/me nikoho, kdo byl opravdu vážně nemocí Covidem-19 ohrožen, znám/e řadu lidí ve svém okolí, kteří byli omezeni ve zdravotní péči při léčbě svých závažných nemocí. Nyní stojí/me ve frontách na zubaře, řešíme odložené kontroly na hematologických, nebo očních ordinacích. Musely počkat různé závažné plánované zákroky i vyšetření. Přežili jsme ve zdraví. Řekl bych možná navzdory všem opatřením státu. Jen se vkrádají pochybnosti, co každého z nás více ohrožovalo, zda Covid-19, nebo narušení fungujících souvztažností cirkusem kolem něj. Odpovědný přístup se nám ale určitě vyplatil. A vyplatí se nám i do budoucna. Netroufl bych si říci, že všechna ta opatření byla možná zbytečná. Přijde mi, že ta zkušenost nás možná i upozornila na lehkovážný přístup, který jsme obecně k infekčním nemocem uplatňovali. A v okamžiku, kdy bude vyhlášena třeba chřipková pandemie, nasadíme si roušky, které budeme mít doma už připravené, záchranáři respirátory, které na jejich ob-

ličejích nikoho nepřekvapí a nevydělá. Spíše si myslím, že to, co právě prožíváme, budeme v budoucnu aplikovat automaticky. Jen jaksi sami, bez vládní direktivy. A roušky se stanou běžným vybavením většiny domácností, stejně jako paralen. Také vím, že budeme více přemýšlet. I za jiné. Hygienická a různá opatření v době psaní tohoto příspěvku stále platí. Nebudu je vyjmenovávat. Některá se ruší, další přibývají. Hledá se i opora pro jejich odůvodnění. Osobně si myslím, že především každý odpovídá sám za sebe, protože se nechce spoléhat, že se všichni chovají tak, jak mají. Dostali jsme lekci a dosud s jistotou nevíme, kde vznikla, jak a jak moc je nebezpečná. Budeme-li ale používat rozum, máme vysoké šance eliminovat nebezpečí na minimum. Především u nás v Jindřichovicích. Nejsme tranzitní obcí a vzájemně se dobře známe. I přítomnost domova důchodců a přístup jejich zaměstnanců nás s ohledem na jejich naučenou opatrnost více motivuje a stále pomáhá držet okolí ve střehu. Víme, jaké nebezpečí klientům domova hrozí v případě jakékoliv infekční nákazy. Stejně jako našim rodičům a prarodičům. Osobně si ale myslím, že se střetu s touto novou nemocí časem nevyhneme. Přibude do seznamu diagnóz spolu s jinými novými nemocemi a nebude to taková senzace, aby se kvůli ní sjížděli televizní štáby. Možná zpočátku. Pokud se to někomu bude hodit do záměru, které často zůstávají veřejnosti skryty. Hovořím se spoustou lidí osobně i jinak. Ale oceňuji, že většinou to mají tak, že by neradi, aby byl nepřímo a bez vědomé neopatrnosti byli příčinou přenosu nemoci s následky, které s sebou nese. A to je dobrý předpoklad k tomu, že tím obdobím postupně projdeme a dáme čas těm, kteří hledají řešení i pravdu. Pravdu o podstatě nemoci, i míře ohrožení. Otázkou je, zda se jí kdy vůbec dozvíme. Děkuji Vám všem za trpělivost. Opět jsem se ovšem ujistil, že se na naši obec mohu spolehnout. Stejně jako mnohokrát v minulosti. Víc než kdy jindy záleží na každém z nás. Stále jsou citováni různí virologové, kteří si stojí za svým, varují a nabádají k ostražitosti. Respektuji jejich varování opřené o jejich zkušenosti a odborné znalosti. Na druhou stranu se nechci slepě vzdávat svobody, sociálního a komunitního způsobu života pro nejasně definované a exaktně nepodložené nebezpečí. Protože co je to pak za život. A je tedy i na každém z nás, kolik přijmeme informací bezhlavě a slepě bez konfrontace se zdravým rozumem a vlastního pozorování. Podezřele vnučované zprávy jsou totiž v příkrém rozporu s dlouhodobými statistikami. A jako podklad pro omezující opatření v Jindřichovicích pod Smrkem a v Hornej Dolnej slouží zprostředkované zprávy z Itálie, USA a Francie. Tedy zemí, ve kterých zdravotnictví kolabovalo pravidelně při chřipkových epidemiích již v minulých letech. A při obdobných a dokonce i vyšších počtech úmrtí. Jen jaksi bez většího mediálního zájmu. Proč asi? Upozorňuji, že zde ventiluji pouze své laické pozorování obohacené o názory svého okolí. Včetně toho mediálního. Nejsem lékařsky vzdělán. A tím bych na tomto místě téma koronaviru Covid-19 ukončil. Přeji všem pevné zdraví a radost z probouzející se jara. ■

Pavel Novotný,
starosta.

ŠKOLA V NOUZOVÉM REŽIMU

Jaro je ve školním roce vždycky to nejkrásnější období. Venku začíná být teplo, takže se s výukou i aktivitami přesouváme na zahradu, na hřiště a do lesa, pořádají se velikonoční dílny, Den Země, sportovní den, výstup na Smrk, školní výlety a mnoho dalších akcí.

Různé podmínky pro učení

Tohle všechno letos bylo a je jinak. Od března jedeme v nouzovém režimu, na který jsme nebyli ani trochu připraveni. Ani my, kantoři, ale už vůbec ne děti. Každý učitel, stejně jako každé dítě, má doma různé podmínky pro učení. Je ale spíše stále výjimkou, aby každý měl k dispozici svůj počítač, chytrý mobil a spolehlivé internetové připojení, a to už vůbec nemluvíme o tiskárně a skeneru. Část rodičů je navíc dopoledne v zaměstnání nebo už díky novým metodám a postupům, se kterými se oni ve škole nesetkali, s výukou dětem pomoci nemohou.

Komunikace s žáky a rodiči

V prvním týdnu po prázdninách nikdo z učitelů netušil, jak dlouho bude domácí (distanční) výuka trvat. Proto byly naše počátky ve znamení zjišťování, jakým způsobem s dětmi a rodiči nejlépe komunikovat, jaká forma zadávání úkolů je optimální, jaké prostředky mají děti doma k dispozici. Velmi také záleží na tom, jakou váhu děti a rodiče studiu přikládají, jaký si doma nastavili režim výuky. Zpětnou vazbu tedy máme velmi rozdílnou z různých rodin, ale s tím musíme počítat.

Opakování a upevňování

Na sociálních sítích, webových stránkách laiků, ale i profesionálů a úředních autorit se objevuje celá řada návrhů, nápadů a materiálů, jak distanční výuku co neefektivněji provádět. Každopádně v souladu s většinou zdrojů jsme se my, jindřichovičtí pedagogo-

vé, shodli na tom, že v našich podmínkách nejde probírat nové učivo, ale do návratu do školy budeme se žáky opakovat a upevňovat látku již probranou. Přenesli jsme se také přes prvotní období, kdy jsme úkoly volili spíše jako dobrovolné výzvy, aby si děti na novou situaci měly možnost zvyknout. Vzhledem k trvajícím stavu a stále nejistotě, v jakém počtu se dokonce školního roku ve škole potkáme a zdali vůbec, nyní děti dostávají úkoly zadané na celý týden a průběžně je učitelům předávají. U starších žáků se nám osvědčily sociální sítě, kam mohou svoji práci vyfotit a učitel na ni může ihned reagovat, u mladších dětí je stále potřeba účast rodičů, kteří jim s komunikací s učitelem musí pomoci.

Velikonoční stezka

Snažíme se reagovat na podněty ze strany dětí, maminek a tatínků, a proto jsme v době velikonočních prázdnin uspořádali Velikonoční stezku v prostoru lesíka u rybníku. Komplikací samozřejmě bylo, že se děti nesměly potkávat ve větších skupinách a na stanovištích nemohli být učitelé přítomni. Tak jsme všechny instrukce sepsali v dopise, přiložili pracovní listy, mapu trasy a dětem vše zanesli domů. Na trase pak už jen byla číslem označená stanoviště, ke kterým si děti v pracovním listu přečetly úkol, vyplnily ho, případně fotograficky zdokumentovaly. Na konci stezky je čekal ukrytý poklad v podobě velikonoční sladkůstky. Protože máme na tuto akci velmi pozitivní ohlasy, připravujeme další podobnou, která už možná v době vydání těchto Jindřichovických listů bude za námi.

Na závěr moc děkujeme všem rodičům za podporu svých dětí v domácí výuce, za trpělivost a spolupráci s učiteli. Jakýkoliv elektronický komunikační systém nám nikdy nemůže nahradit přímý lidský kontakt, nevidíme emoce na dětských tvářích, nemůžeme dostatečně rychle pomoci. Věřte, že všichni pedagogové se už touží do školy vrátit a znovu normálně vyučovat a že se na naše žáky už moc těšíme. ♥

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ VE ŠKOLE

JAK SI PŘEDSTAVUJETE TVOŘIVOU SPOLEČNOST?

Před nějakým časem jsem se připojila k mezinárodnímu sociálnímu výzkumu MSH ALLATRA, který souběžně probíhá v přibližně 140 zemích světa a který provádějí dobrovolníci, nejčastěji formou video rozhovoru. Tématem výzkumu je zjistit od lidí, jak by si představovali TVOŘIVOU SPOLEČNOST. Forma video rozhovoru není v tuto dobu možná, proto jsem oslovila a požádala některé sousedy, známé či kamarády, jestli by mi na otázky o tvořivé společnosti odpověděli písemnou formou.

A zde předkládám jejich odpovědi na otázku první:

1. Mohl(a) byste popsat, jak by měla vypadat společnost, ve které byste se vy i vaši blízcí cítili šťastně? (Jaké by, například, mělo být vzdělání, medicína, profesní oblast, třeba i délka pracovní doby.)

Lidé jsou k sobě upřímní a chovají se k sobě i ostatním s respektem a láskou – ve školství, zdravotnictví, podnikání. Nade vším mysl obrácená k sobě a k vědomí a respektování Božích zákonů, tím nemyslím Desatero přikázání. Skromnost ve spotřebě, láska a respekt i k Zemi a všemu, co je na ní. Svobodné bytosti, které kdykoli mohou říci ne a v případě (finanční či jiné) nouze se opřít o statní. (Marek)

Společnost: bohatá. Jen bohatá společnost zabezpečí své sociálně slabší členy, zabezpečí kvalitní lékařskou péči a hlavně má dostatek financí na ochranu přírody, a tím i její zachování dalším generacím v kontrastu s chudými státy devastujícími svou přírodu. Ty by měly bohaté státy podporovat konkrétními projekty „dodávanými na klíč“. Nikoli financováním

místních vlád, které většinu fin. prostředků užijí na soukromé potřeby.

Státy by měly být řízeny vědeckými radami pro určitá odvětví. Politické strany by pouze řídily věci sociální.

Základem prosperity by měla být decentralizace politické moci. EU by měla plnit své původní poslání, a to je volný trh. Centralistické řízení se projevuje nyní při pandemii, kdy EU selhává a řešení problému je na jednotlivých státech.

Bohatství společnosti je založeno na průmyslové výrobě, která s sebou nese rozvoj nových technologií, jak ve spotřebním zboží, tak hlavně v medicíně. Důležitou položkou je i moderní výzbroj vyspělých států. Zcela neobstojí i mně zprvu sympatický pacifistický postoj. Příkladem je rozpínavost Ruska, Číny a islamistických států.

Směrování nových technologií a energetické podstaty fungování států by mělo vycházet z jejich zeměpisných pozic, nikoliv z aktivistických a lobistických tlaků jednotlivých skupin. Nastavení a směrování průmyslové a energetické výroby by mělo být řízeno vědeckými radami.

Základem společnosti by mělo být řízení „švýcarským typem“, tj. regionální politikou. Vstupy státu by měly být minimální. Toto vychází ze zkušenosti malých hospodářství-statků, kdy zájem sedláka byla ohleduplnost k přírodě, která ho živila. Ze sociálního pohledu pro sedláka bylo i dobré sousedství, které napomáhalo překonávat společenské a přírodní problémy. (Milan)

Ideální svět je pro každého jiný. Základem je tolerance, pochopení, ochota pomoci druhému člověku a ochota pracovat pro dobro sebe i ostatních. Pro mě osobně bez křivých politiků a bez věčného válčení (Jana)

– Měl jsem to štěstí, že jsem v životě poznal život v různých společenstvích a komunitách, ať u nás v republice nebo ve světě. Shrnu bych tato poznání do několika pravidel, která by měla být dodržována, ale netvoří dogma:

1. Každá společnost by měla definovat důvody, pro které vznikla. Může to začít potřebou přežití a končit představou o ideálu lidství.

2. Každý jednotlivec v takové společnosti by si měl ujasnit, jestli pro něj důvody existence společnosti jsou dostatečně nosné pro jeho začlenění.

3. Jsme každý jinak založený, nacházíme se v rozdílném vývojovém stádiu. Je důležité přiznat to sobě i těm druhým.

4. Máme různá období, někdy jsme činní, někdy se nám prostě nechce. Někdo potřebuje denodenní disciplínu a pracovní nasazení po určitou dobu, někdo více volnosti, proměnlivou míru nasazení. K této různorodosti je v každé komunitě potřeba přihlížet.

Obecně mám však zato, že každý člověk utváří svůj život sám a tudíž určuje i způsob sociálního začlenění. Stýká se nebo žije s lidmi, kteří mu v dané fázi života vyhovují. Pokud se změní konstelace, má každý možnost změnit i své sociální začlenění. (Petr)

– Společnost, kde se hledá spolupráce, vzájemně se podporující lidé, příjemná pro všechny, nejen pro menšiny, společnost trvale udržitelná, ve které dělá každý

to, co nejlíp umí, aby mělo váhu svobodné rozhodování. (obyvatelka Jindřichovic)

Zvolnit výkon a zbavit se iluze nekonečného růstu. Raději hledat úspory výdajů komodit i energie (myslím energie obecné) a tím si vystačit s nezbytným málem. Radovat se z prostého bytí. (Pavel)

– Společnost, kde se nekouká na to, kdo jaké má papíry, ale lidi jsou oceňováni podle umu a znalostí.

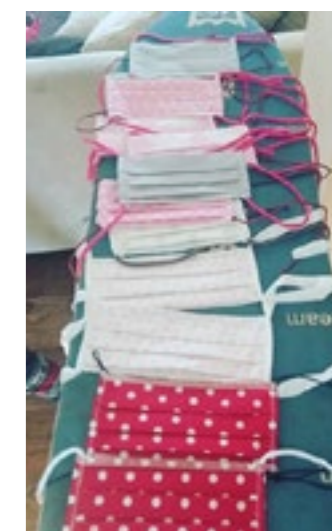
Děti by čerpaly od dospělých to, co sami chtějí, byly učedníky těch, které si sami vyberou.

Pro mě je vždy inspirativní jakékoli „zřízení“ u přírodních národů. Šéf je ctěn, jako nejmoudřejší a nejznalejší a on zároveň ctí ostatní. Nikdo si nedovolí nepracovat, protože ví, že tím podporuje všechny. Uvědomují si, že jsou tou Jednotou, nikdo se s nikým nepředhání a radují se z úspěchu druhých. Jenže to nejsou veliká společenství-kmeny, to ve velkém nejspíš nejde. Ve finále to žiju tak, že se děje přesně to, co se dít má. Přítomný okamžik vyvolává k tomu, že tomu důvěřuju. (Renata)

Pokud jste si názory a mínění několika lidí z naší vesnice přečetli, možná vás napadne, co byste na tuto otázku odpověděli vy. A protože jsem z Jindřichovic také, přidám i svou odpověď.

Představuji si takovou společnost, kde se bude každý člověk cítit dobře a bezpečně, protože nebude důvod se bát, že přijde válka nebo že nebude mít prostředky na život svůj nebo své rodiny. Společnost, kde bude každý dělat to, co ho baví, v čem se mu nejlépe daří projevovat své talenty a čím tedy může nejvíce prospět i celé společnosti. Společnost, kde budou stejná pravidla a možnosti pro všechny lidi, ale bude při tom zvýšená zodpovědnost každého jednotlivce. Základem bude, aby každý co nejvíce přispíval na společný život, a tím pádem bude i dost prostředků pro každého jednotlivce, aby mohl vést spokojený život s dostatkem času na odpočinek, na rodinu, na koníčky, na sebe-rozvoj. Společnost, kde jsou na prvním místě morální a duchovní kvality člověka, kde „lidskost“ v člověku je tím nejdůležitějším. ■

Květoslava Stančová

ROUŠKY Z JINDŘICHOVIC

Název tohoto příspěvku jsem si vypůjčil z názvu skupiny obětavých žen, které obětavě reagovaly na situaci, jejíž jsme byli všichni součástí. Je pravda, že jsem se vnitřně zavázal do budoucna věnovat Covidu-19 energii pouze v míře nezbytně nutné. Minimálně do doby, než bude z důvěryhodných zdrojů spolehlivě označena míra skutečné hrozby a identifikována efektivní opatření kvůli ní. V tomto příspěvku ovšem MUSÍM učiniti výjimku.

Jak všichni víte, nařízeními a činnostmi vlády vznikla vskutku kuriózní situace. Nejprve byl občanstvu Koruny české vydán zákaz vycházení a pohybu mimo bydliště. Vycházeti bylo povoleno pouze v případě nutnosti a nutnost tato pojmenována v celé řadě situací, aniž povinnost z domu vyjít, musela být skutečně dodržena. Pokud ovšem kdokoliv odešel mimo bydliště, kam nesměl, musel povinnost držet zakrytím si obličej respirátorem, nebo ústenkou, kterou nebylo možno nikde sehnati. Mluvíme o pomůckách, o kterých ještě před nedávnem byla veřejnost informována politiky prostřednictvím všech mediálních platforem, že jich je v našich končinách dostatek a že není čeho se bát. A to až tolik, že byly vyvezeny ku pomoci do Číny, kde s největší pravděpodobností nemoc Covid-19 vznikla. S největší pravděpodobností při přípravě, nebo konzumaci netopýra. Nebo genovou manipulací v laboratoři. Nic jednoduše nebylo a není jisté. A právě tady už žerty končí. Po soustředěném vystrašení celého národa najednou nebylo čím si zakrýt ústa před smrtící hrozbou. Dnes si ze situace, opět jak je nám naštěstí do vínku dáno, děláme legraci. Ale když pandemii vypukla, živena notně opět politiky a kdoví kým v pozadí prostřednictvím mediální mašinérie, vypukla i panika a strach. Připomeňme si, valily se na nás tisíce mrtvých na celém světě, vzdálených i blízkých kontinentů, barvitě líčené formy úmrtí. To už nebyla legrace. Jsme evolučně zvyklí reagovat na hrozby. Strach má právo i povinnost fungovat. Proto tu stále jsme. ➔

Naši předci před nebezpečím vždy utekli rychleji, dříve i výše a tím nepřerušili naši rodovou linii. A v této hrozivě vypadající situaci, kterou na lehkou váhu bral málokdo, začaly zpočátku neorganizovaně, avšak o to s větším nasazením a urputností šít roušky ty ženy, které ovládají šicí stroje. Šily roušky zprvu pro sebe a pro svou rodinu, pak pro své známé, až se nakonec vytvořila fungující společenství šicích skupin. Naše si dala název v titulku použitý. Možná si v tu chvíli ani neuvědomily důležitost jejich existence. Dnes říci nemůžeme, které a zda vůbec, vyrobené roušky třeba zachytily zlý smrtelný vir, který rozmnožil se mohl se dál šířit a zabíjet. Jisté ale je, že minimálně zásadně pomohly ke zklidnění situace i pocitu bezpečí. Přibyl pocit, že nejsme bezbranní. Že jsme součástí komunity, která se může bránit. Ty ženy byly naším štítem i nadějí, že máme šanci přežít. V jiných případech nás zachraňují naši hasiči. Tohle ale nebyla práce pro ně. Holky sedly a šily a šily. Ušité roušky rovnou samy rozdávaly, kam a komu bylo třeba a dle momentální potřeby. Svou vlastní komunikační cestou si vyměňovaly návody, zkušenosti a často i materiál, který sháněly, kde se dalo. Až teprve později jsem mohl začít reagoval na jejich požadavky a dodávat jim materiál. A tím je zbavit materiální nouze. Nějaký materiál jsme nakupovali a nějaký materiál jsme dostali zdarma. Asi nejtěštějším dárcem byla firma Wülfing CZ s.r.o. z Děřichova., která byla štedrým a spolupracujícím dárcem. Bylo to období živelné pomoci, kdy se jednotlivé šicí skupiny personálně různě obměňovaly a prolínaly. Moc rád bych je všechny vyjmenoval, ale kompletní seznam pomocnic, pomocníků a tahounů dát v tuto chvíli dohromady nelze. Vedle této formy pomoci se formovaly jedinci i skupiny, které hledali cesty, jak pomoci i osamělým starším lidem, nebo lidem, kteří pomoc potřebovali. Je logické, že to bylo často nezištně a bez očekávaných veřejných děků. Proto je problematické některé jmenovat, když jiní a jiné zůstávají skryti. Označím alespoň identifikaci skupin, ne jednotlivce. Roušky z Jindřichovic se točily kolem Kamily Kolaříkové, Jany Fantové, Zuzky Hojdarové, Ivany Kandler, Anny Preszinské, Stáni Hájkové, Jany Nohejlové, Anastázie Štichové a další a další. Za těch nejkritičtějších 14 dní ušily odhadem 1500 roušek, ale spočítat přesně se to nedá, protože zpočátku pomáhaly a rovnou dodávaly roušky těm, co je neměly i do domova důchodců, kde se jich i přes veškerou snahu jejich vedení i zaměstnanců stále kriticky nedostávalo. Po té, co Liberecký kraj našel cestu k podpoře výroby nanofiltrů vkládaných do roušek a aktivně počal s jejich distribucí, děvčata přizpůsobila i technologii šití tak, aby nanofiltr mohly být využitelné do jejich výrobků. Zkrátka všichni se stali součástí živelné spolupráce, vývoje a organizace pomoci v nouzi. Mohl bych pokračovat psát a psát, ale konce by to nemělo. Tak alespoň několik fotek nakonec k připomenutí těch živelných a náročných dní. Rozhodně na tomto místě si zaslouží poděkování, protože v čase nejtěžším si sáhly na dno, všeho nechaly a pracovaly bez odměny, zadarmo a ve prospěch nás všech. Za to jim děkuji a rozhodně nejvýraznější osobnosti tohoto příběhu vědí, že pomoc v nouzi mají u mě schovanou, protože těžko mohu někomu něco přikazovat. Pomoc v těchto situacích musí být dobrovolníky nabídnuta a zde nabídnuta byla a rovněž byla i poskytnuta. Děkuji. ■

Pavel Novotný, starosta

75 LET OD KONCE DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Toto významné výročí nemohu minout. Stále je dost lidí, kteří hrůzy války pamatují. Je jedno, na které straně byli. Pravda je ale ta, že výsledkem dosud nejstrašnější války v dějinách bylo 60 milionů mrtvých, z toho 40 milionů civilních obětí. Ale je nutné zmínit, že mezi těmi 20 miliony vojáků byli i civilisté nedobrovolně do války povoláni. Na straně agresora nebo oběti. Buď jak buď, zahynulo mnoho nevinných a neměli bychom na ně zapomínat. Nechtěli válku, chtěli žít v míru a vychovávat děti.

Pokud dnes pozoruji, jak někteří hlupáci manipulativně znevažují mrtvé těch, kteří nesli největší tíhu bojů, nedivím se pamětníkům, nebo jejich potomkům, že mají strach. Pokud dnes někdo znevažuje mrtvé národa, který ustál masivní vyvražďování svého lidu a provokativně dělá hrdiny z jednotek nacionalistických Vlasovců, překrucuje fakta. A škrta sirkami. Nechci tu hodnotit zvěrstva jedněch nebo druhých. Bylo by to o složité diskuzi doby a argumentech na obou stranách i úhlů jejich pohledu. Je ale dávno po válce. Snažme se o usmíření. Mrtvé bych nechal spát. Dnes samozvaní osvícenci plní funkci užitečných idiotů a rozdmýchávají emoce národa, který je dodnes miliony svých mrtvých demograficky poznamenán. Je to citlivé téma. Jsem toho názoru, že pouze idiot si vyrábí zbytečné nepřátele, když jich má dostatek jinde. Je to stejné, jako bych dnes počal jen tak pro své zviditelnění urážet Polsko za okupaci Těšínska, které nám zabralo ihned po mnichovské dohodě. K čemu by to dnes bylo? Nebo že se v roce 1968 podílelo na naší okupaci vojsky Varšavské smlouvy. A když vnímám, že dnes mlčíme jen proto, abychom se nestali terčem útoků těch, kteří agresivně rozstříkují zlé sliny, dokáží si představit, jak snadno v Německu ve 30. letech zvítězilo zlo. Bylo podceněno a pak pohltilo i ty, kteří ze strachu mlčeli a spoléhali na demokratické principy, které měly být zárukou míru. Že je nakonec stejně zlo semlelo, by nás mělo poučit. Přál bych si, aby se tito křiklouni veřejně zavázali slibem, že první půjdou umírat na bitevní pole jejich synové. Mluvíme o svobodě, ale zapomínáme, jak o ni lehce můžeme přijít. A tak pomyslně smekám při výročí konce války a před jejími oběťmi. Naše životy byly vykoupeny jejich smrtí a utrpením. Nezapomínejme na to. ■

Pavel Novotný,
starosta

VZPOMÍN- KY NA NAŠI KAPELU ROK 1966–2008

Každá vesnice měla už za první republiky vždy svoji kapelu. Proto jsme přivítali s velkým nadšením, když v roce 1966 vznikla u nás nová pětičlenná kapela pod vedením pana Martina Gaži. Hráli v ní Rudolf Forman, Jiří Forman, Zdeněk Lode, Slávek Lode. Postupem času se podle potřeby do kapely zapojili Václav Mikiska, Josef Klatovský, Wilhelm Kraga, Josef Kurčina, Miroslav Matlas, Zdeněk Seneši, Karel Šeda, Bohumil Balaš, Ladislav Dvorský, Evžen Peroutka, Věra Olivová, Radka Veselá. Naše kapela byla milovaná celou naší vesnicí. Vždy pro nás hráli s velkým nadšením a láskou. Provázeli nás všude, různé zábavy, oslavy, plesy, dětské karnevaly, masopustní průvody. Jeli také na hasičském autě a hráli nám až na sportovní hřiště s lampionovým průvodem na pálení čaro-

dějnic. Naše kapela hrála vždy s velkým nadšením, dokonce byly i zájezdy do Východního Německa na Oybin a do tehdejšího Karl-Marx-Stadtu (dnešní Chemnitz) nebo do Zwickau, kde hráli pro sportovce. Všude je vítali lidé s velkým nadšením a měli velké úspěchy. Naše vesnice byla opravdu ráda, že kapela jim vydržela 44 let, jistě mají nač vzpomínat. Vše vám totiž může každý vzít, jen vzpomínky nikdo. Myslím pane Gažo, že bychom vám měli poděkovat. My všichni, co jsme vás znali a i těm, kteří mezi námi už nejsou. ■

Waltraud Jiranová

PS: Možná bych měla takový návrh. Kdyby několik mladých lidí dalo v naší vesnici dohromady novou kapelu. Byla by to kapela, která vstupuje do 21. století a určitě by to naše vesnice přivítala, že máme novou kapelu pro radost všem.

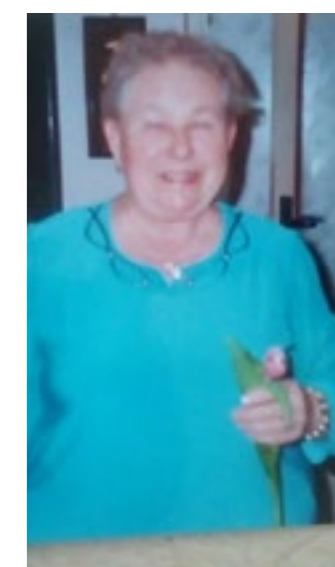

K významnému životnímu výročí přejí jejich neblížší, známí a přátelé těmto jubilantům:

15. 4. Eva Mauzerová

30. 5. Hana Pánková

30. 5. Josef Kurčina

Jménem obce Jindřichovice pod Smrkem se samozřejmě přidáváme a přejeme hodně zdraví a co nejlepší životní pohody.

Na přelomu měsíce března a dubna odešel do důchodu referent obecního úřadu pan Jiří Hégr. Rozhodně se sluší na tomto místě poděkovat za 20leté působení ve službách obce. Byl to zkušený pracovník, který měl na starosti především po-

zemkovou správu a správu lesů a podílel se i na administrativních a organizačních činnostech obce. Na obecním úřadě pracoval od roku 1999, kdy měl od počátku na starosti i organizaci pracovníků VPP. Přejeme mu hodně zdraví a klidných a spokojených let. ■

Starosta
a spolupracovníci obecního úřadu.

KALENÁRIUM OBCE

V květnovém výtisku nemá kalendárium obce v podstatě smysl. I kdybychom měli chuť cokoliv plánovat, musel by být připraven nějaký záložní plán pro případ změn, které nejsou v naší moci předvídat. A to je organizačně nereálné. V současné době větší akce neplánuje v podstatě nikdo kvůli nejistotě možných omezení, nevyhovujícím závazkům návštěvníků i účinkujících. Neplánují se tedy nikde obecní slavnosti a žádné akce s předpokládaným větším počtem účastníků. Věřme tomu, že se situace v budoucnu stabilizuje a pro organizátory toto společensky nepřijícné období skončí.

23. května 2020 – Svoz velkoobjemového „komunálního“ odpadu, tedy odpadu produkovaného v domácnostech v běžném občanském životě. (zadní nádvoří v bývalém areálu UNITEX – za mostem)

POZOR! Nebude odebírán nebezpečný odpad a pneumatiky – sběr těchto komodit bude svozová firma provádět až při podzimním svozu – ještě bude možné odevzdat maximálně kovový odpad.

Obnovení bohoslužeb: 2. a 4. neděle v měsíci vždy ve 14. 30 hod.

POČASÍ 2018/2019

teplota - °C			počasí	vítr
ranní	odpo.			
1	14	30	jasno, odpol.polojasno	M
2	19	26	polojasno	M
3	17	21	zataženo, odpol.ubýv.oblačnosti	M
4	13	26	polojasno	B
5	12	20	zataženo, odpol.ubýv.oblačnosti	C
6	13	21	polojasno	C
7	7	25	skoro jasno	M
8	15	29	polojasno	M
9	14	29/20	polojasno, odpol.bouřky,přeháňky	M
10	14	29/20	polojasno, odpol.bouřky,přeháňky	M
11	17	25	polojasno	M
12	15	24	zataženo déšť, odpol.ubýv.oblačnosti	M
13	14	17	zataženo, přeháňky	B
14	12	17	zataženo	B
15	6	24	jasno, odpol.polojasno	M
16	10	26	polojasno	M
17	12	28	polojasno, odpol.přibýv.oblačnosti	M/C
18	16	25	polojasno	M
19	17	24	zataženo	C
20	16	29	polojasno	M
21	19	30/14	skoro jasno, odpol.bouřka,déšť	C/S
22	9	14	zataženo, přeháňky	C
23	9	13	zataženo,přeháňky	C
24	10	13	zataženo,přeháňky	C
25	11	20	zataženo,přeháňky, odpol.ubýv.oblačnosti	M
26	13	20	zataženo, přeháňky	M
27	11	19	polojasno, odpol.přeháňky	M
28	13	16	zataženo, déšť, odpol.přeháňky	C
29	11	27	skoro jasno, odpol.polojasno	M
30	12	18	polojasno	C

K
V
Ě
T
E
N

teplota - °C			počasí	vítr	sníh v cm
ranní	odpo.				
1	0	13	ráno přízemní mraz, přeháňky, polojasno	M	
2	10	15	slunečno	Č	
3	8	12	déšť, odpoledne vyjasnění	Č	
4	4	2	déšť, sněžení, zataženo	Č	nesouvislá
5	2	12	polojasno	M	
6	-1	11	ráno přízemní mraz, jasno	Č	
7	4	13	jasno, během dne přeháňky, oblačno	M, Č	
8	8	18	jasno, odpoledne přibývání oblačnosti	Č, S	
9	10	18	déšť, odpoledne vyjasnění	Č	
10	8	13	ráno déšť, odpoledne jasno	M	
11	6	9	celodenní déšť	Č	
12	6	14	přeháňky, slunečno	Č	
13	7	13	polojasno, večer přibývání oblačnosti	Č	
14	3	9	jasno, déšť	Č	
15	4	6	Celodenní déšť, smíšené srážky	Č	
16	7	9	zataženo, slabý déšť	M	
17	11	20	polojasno, odpoledne slunečno	B	
18	13	25	slunečno	B	
19	13	24	slunečno	B	
20	14	18	zataženo, slabý déšť, odpoledne vyjasnění	M	
21	15	21	proměnlivé počasí	M	
22	14	13	celodenní déšť	M	
23	12	16	slunečno	M	
24	7	19	slunečno	Č	
25	13	23	polojasno, odpoledne slunečno	Č	
26	14	24	slunečno	Č	
27	14	19	slunečno	S	
28	9	14	déšť, zataženo	Č	
29	9	14	zataženo, odpoledne jasno	M	
30	6	17	slunečno	B	
31	14	25	ráno zataženo, odpoledne slunečno	B	

2018

2019

teplota - °C			počasí	vítr
ranní	odpo.			
1	9	18	zataženo, odpol.polojasno	Č
2	8	18	zataženo, odpol.polojasno	Č
3	11	14	polojasno, odpol.zataženo, déšť	Č
4	7	16	skoro jasno	Č
5	7	18	skoro jasno	Č
6	4	20	jasno	Č
7	4	20	jasno	Č
8	4	22	jasno	Č
9	11	23	polojasno	Č
10	12	27	polojasno, odpol.bouřka, přeháňky	M
11	14	17	zataženo	M
12	8	18	zataženo, odpol.polojasno	M
13	8	22	skoro jasno	Č
14	8	20	skoro jasno, odpol.polojasno	Č/N
15	5	19	skoro jasno, odpol.polojasno	Č
16	11	17	ráno déšť, odpol.ubýv.oblačnosti, přeháňky	B
17	11	15	zataženo,déšť	M
18	10	15	zataženo	M
19	10	19	zataženo, odpol.polojasno	Č
20	4	20	skoro jasno	M
21	4	20	jasno, odpol. skoro jasno	Č
22	4	23	skoro jasno, odpol.polojasno	M
23	12	23	polojasno, odpol.přibýv.oblačnosti, přeháňka	M
24	14	23	polojasno	S/Č
25	9	23	skoro jasno	Č
26	9	25	jasno, odpol.polojasno	M
27	12	27	jasno, odpol.polojasno	M
28	12	28	jasno, odpol.polojasno	M
29	12	30	polojasno, odpol.bouřka, přeháňky, kroupy	M/Č
30	20	29	polojasno	M
31	13	30	skoro jasno, odpol.polojasno	M

Č
E
R
V
E
N

teplota - °C			počasí	vítr
ranní	odpo.			
1	13	28	jasno	B
2	16	30	jasno	B
3	15	32	jasno, odpoledne bouřka, přeháňky	B
4	16	29	jasno	B
5	16	27	jasno, odpoledne přibývání oblačnosti, větrno	Č
6	17	27	jasno, k večeru bouřka, déšť	S
7	14	25	zataženo	M
8	16	28	slunečno	M
9	15	30	slunečno	Č
10	20	27	jasno, odpoledne přibývání oblačnosti, bouřka	S
11	24	31	polojasno, večer bouřka	Č
12	24	31	jasno, odpoledne bouřka, déšť	P
13	16	21	dopoledne déšť, odpoledne slunečno	M
14	11	26	jasno	M
15	16	33	ráno jasno, odpoledne bouřka, déšť	S
16	12	22	ráno déšť, odpoledne slunečno	Č
17	11	23	jasno	M
18	14	24	polojasno	M
19	20	29	jasno	Č
20	20	26	zataženo, odpoledne přeháňky	S
21	17	26	ráno déšť, zataženo	M
22	15	22	polojasno	S
23	14	23	slunečno	S
24	16	27	slunečno	Č
25	15	30	slunečno	Č
26	24	36	slunečno	Č
27	18	27	slunečno	Č
28	14	24	zataženo	M
29	14	30	slunečno	M
30	18	35	slunečno	Č